

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΩΣΙΚΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗΝ (MISSIA)

Τήν Δευτέραν, 8^η /21^η Ιουνίου 2021, ἐωρτάσθη ἡ ἐορτή τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῆς Ἁγίας Τριάδος τῆς Ρωσικῆς Πνευματικῆς Ἀποστολῆς (MISSIA) τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, κείμενον εἰς τήν νέαν Ἱερουσαλήμ οὐχί μακράν ἀπό τῆς Νέας Πύλης βορειοδυτικῶς.

Τῆς θείας Λειτουργίας προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τῶν Σεβασμιωτῶν Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Μαδάβων κ. Ἀριστοβούλου, Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων, τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ἀποστολῆς ταύτης Ἀρχιμανδρίτου Ἀλεξάνδρου καί ἄλλων ἱερέων αὐτῆς καί Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων, τοῦ Ἀρχιδιακόνου Μάρκου ἐν ψαλμῳδίᾳ τῶν μοναχῶν τῆς Ἀποστολῆς ταύτης καί συμμετοχῇ πολλῶν ρωσοφώνων πιστῶν, παρουσίᾳ τοῦ Ρώσου Πρέσβεως εἰς Ἰσραήλ καί εἰς Παλαιστινιακὴν Αὐτονομίαν καί ἐκπροσώπου του Λατινικοῦ Πατριαρχείου καί τῆς Κουστωδίας τῆς Ἁγίας Γῆς.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ὠμίλησεν διὰ τοῦ κάτωθι κηρύγματος Αὐτοῦ:

Σιών ἁγία ἡ Μήτηρ, Ἐκκλησιῶν ἀπασῶν, ἐν ἧ πυρός ἐν εἶδει, τό Παράκλητον Πνεῦμα, ἐπὶ τοὺς Ἀποστόλους, κατῆλθε φρικτῶς, χαῖρε νῦν καί ἐόρταζε, τήν κοσμοπόθητον ὄντως Πεντηκοστήν, σύν ἡμῖν πανηγυρίζουσα. (Πεντηκοστάριον – Παρασκευὴ μετὰ τήν Πεντηκοστήν. Εἰς Ὅρθρον. Αἶνοι Τροπάριον 3)

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου καί ζωοποιοῦ Πνεύματος συνήγαγε πάντας ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ Ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἵνα δοξολογικῶς καί εὐχαριστιακῶς συνδοξολογήσωμεν αὐτό τό ζωοποιόν καί παντοδύναμον Πνεῦμα, τόν Ἕνα τῆς Τριάδος Θεόν, τό ὁμότιμον καί ὁμοούσιον καί ὁμόδοξον τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ.

Εὐφραίνεται καί ἀγάλλεται ἡ Μήτηρ ἀπασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, Σιών ἡ Ἁγία, διότι ἐν τοῖς ἱεροῖς αὐτῆς σκηνώμασιν κατῆλθεν ἐν εἶδει πυρός τό Παράκλητον Πνεῦμα ἐν τοῖς Ἀποστόλοις τοῦ Κυρίου, ὡς ἀναφωνεῖ καί ὁ ὑμνωδός λέγων: «Σήμερον ἐφοίτησε τοῦ Παναγίου Σου Πνεύματος ἡ ἐνέργεια, Κύριε, ἐν τοῖς Ἀποστόλοις Σου· καί σοφοὺς ἐνδείξαν τῇ θεογνωσίᾳ κατεπλήρωκεν ἰδού τῆς μακαρίας διδασκαλίας σου· διό σου τήν σωτήριον οἰκονομίαν δοξάζομεν Ἰησοῦ Παντοδύναμε ὁ Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν», (Τρίτη μετὰ τὴν Πεντηκοστήν, εἰς Ἑσπερινόν, Στιχηρόν 1^{ον}).

Ἡ ἐνέργεια τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἡ ὁποία εἶναι κοινὴ καί εἰς τά τρία

πρόσωπα τῆς Ἀγίας Τριάδος δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τήν χάριν, τήν ὁποίαν ἔλαβον οἱ Ἀπόστολοι ἐκ τοῦ πληρώματος τοῦ θεοῦ Λόγου καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης: «Καί ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καί χάριν ἀντί χάριτος· ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωϋσέως ἐδόθη, ἡ χάρις καί ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο», (Ἰωάν. 1,16).

Τούς Ἀποστόλους ἔθετο τό πρῶτον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Αὐτοῦ ὁ Χριστός (Α΄ Κορινθ. 12,28). Καί οἱ μέν ἀπόστολοι γενόμενοι δοχεῖα τῆς ἐκχύσεως τῶν χαρισμάτων καί τῆς δωρεᾶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀνεδείχθησαν τό θεμέλιον τοῦ οἰκοδομήματος τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Χριστοῦ ὄντος ἀκρογωνιαίου λίθου αὐτῆς. Ἡ δέ Ἐκκλησία ἀποτελεῖ τό κατοικητήριον τοῦ θεοῦ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος: «ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καί προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομή συναρμολογουμένη αὖξει εἰς ναόν ἅγιον ἐν Κυρίῳ· ἐν ᾧ καί ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ θεοῦ ἐν Πνεύματι», (Ἐφεσίους 2, 20-22).

Ἀξιοσημεῖωτον ὅτι εἰς τούς Ἀποστόλους ρητῶς ὑπεσχέθη ὁ Κύριος τήν ἀποστολήν εἰς αὐτούς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τόσον πρὶν ἀπό τό σταυρικόν Αὐτοῦ πάθος, ὅσον καί μετὰ τήν Ἀνάστασιν Του. Κατά τήν μαρτυρίαν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τούς μαθητάς Αὐτοῦ ἀμέσως μετὰ τόν Μυστικόν Δεῖπνον: «Καί ἐγὼ ἐρωτήσω τόν Πατέρα καί ἄλλον Παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένη μεθ' ὑμῶν εἰς τόν αἰῶνα», (Ἰωάν. 14, 16). Μετὰ δέ τήν Ἀνάστασιν Του πάλιν ὁ Κύριος εἶπε τοῖς Ἀποστόλοις: «Καί ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τήν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δέ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλὴμ ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους», (Λουκ. 24, 49).

Ἡ ἐπαγγελία τοῦ θεοῦ Πατρός δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τόν Παράκλητον, δηλονότι τό Ἅγιον Πνεῦμα, τοῦ ὁποίου τήν θεϊάν δύναμιν δίκην πανοπλίας θά ἐνεδύοντο οἱ Ἀπόστολοι.

Αὕτη ἀκριβῶς ἡ ἐξ ὕψους θεία δύναμις, δηλονότι ἡ ἐνέργεια τοῦ Παρακλήτου Πνεύματος εἶναι αὕτη ἡ ὁποία «ὅλον συγκροτεῖ τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας», ὡς λέγει καί ὁ ὕμνωδός. «Πάντα χορηγεῖ τό Πνεῦμα τό ἅγιον, βρῦει προφητείας, ἱερέας τελειοῖ, ἀγραμμάτους σοφίαν ἐδίδαξεν, ἀλιεῖς θεολόγους ἀνέδειξεν, ὅλον συγκροτεῖ τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας. Ὁμοούσιε καί Ὁμόθρονε, τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ, Παράκλητε, δόξα σοι», (Πεντηκοστάριον, Μέγας Ἐσπερινός Κυριακῆς Στιχηρόν Ἰδιόμελον 3^{ον}).

Κατά δέ τόν ἅγιον Ἰωάννην τόν Δαμασκηνόν, τό Ἅγιον Πνεῦμα καθιστᾷ «φωτόμορφα τά τέκνα τῆς Ἐκκλησίας». Καί τοῦτο, διότι ὡς λέγει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ θεολόγος, «τό φῶτισμα, λαμπρότης ἐστί ψυχῶν... φωτός μετουσία, σκότους κατάλυσις». (Β.Ε.Π. Τόμος 60 σελίς 84-85). «Ἐγὼ εἰμι τό φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί οὐ μή περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἀλλ' ἔξει τό φῶς τῆς ζωῆς», (Ἰωάν. 8,12), λέγει Κύριος.

Καί ἡ μέν Ἐκκλησία οὖσα τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ (Κολοσ. 1,24) κατέχει τό φῶς τῆς ζωῆς, τά δέ μέλη αὐτῆς καλοῦνται ὑπό τοῦ θεοῦ Παύλου, ἵνα ὡς τέκνα φωτός περιπατῶσι, (Ἐφεσίους 5,8). Καί τοῦτο, διότι τά μέλη τῆς Ἐκκλησίας, τουτέστιν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, εἶναι κατά τόν Ἀπόστολον Πέτρον «γένος ἐκλεκτόν βασίλειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαός εἰς περιποίησιν, ὅπως τάς ἀρετάς ἐξαγγείλῃτε τοῦ ἐκ σκότους ἡμᾶς καλέσαντος εἰς τό θαυμαστόν αὐτοῦ φῶς», (Α΄ Πέτρ. 2,9).

«Τό θαυμαστόν τοῦτο φῶς» εἶναι ἡ Χάρις τοῦ Πνεύματος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἡ ὁποία ἀνηγγέλη ἐν τοῖς προφήταις καί ἔλαμψε ἐν τοῖς Ἀποστόλοις». «Ὁ δέ Κύριος τό Πνεῦμα ἐστίν· οὗ δέ τό Πνεῦμα Κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία», (Β΄ Κορινθ. 3,17) κηρύττει ὁ ἱερώτατος Παῦλος. Ἡ ἐλευθερία αὕτη, «ἣν εἵχομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ», (Γαλ. 2,4) εἶναι καί τό φρόνημα τῆς Ἐκκλησίας.

Τό φρόνημα δέ τοῦτο εἶναι ἡ δύναμις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ συνέχουσα καί διασφαλίζουσα τήν ἐνότητα τῆς Μιᾶς, Ἁγίας Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας, δηλονότι τῶν ὁμοφρόνων καί ὁμοδόξων ἀδελφῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Τήν μαρτυρίαν ταύτην τῆς ἐνότητος καταγγέλλομεν καί ἡμεῖς μετά τῶν ἀδελφῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν διά τῆς ἐορτίου ταύτης θείας Εὐχαριστιακῆς Συνάξεως κατὰ τήν εὐσημον ταύτην ἡμέραν τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐν τῷ ὑπερώῳ τῆς Ἱερουσαλήμ, στοιχοῦντες τῷ παραγγέλματι τοῦ θείου Παύλου:

«Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς... μετά πάσης ταπεινοφροσύνης καί πραότητος, μετά μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, σπουδάζοντες τηρεῖν τήν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης», (Ἐφεσ. 4,2-3).

Τό Πανάγιον Πνεῦμα, -κατά τόν ὑμνωδόν- «Γαληνόμορφον ἐκτελεῖ τήν καρδίαν», (ἴδε Κυριακήν Πεντηκοστῆς Ὁρθρος, Κανὼν 2^{ος} ᾠδῆ Α΄), διό Δαυϊτικῶς ψάλλωμεν: «Τό Πνεῦμα σου τό ἅγιον, μή ἀντανέλης ἀφ’ ἡμῶν», (Πρβλ. Ψαλμ. 50, 13), δεόμεθα φιλάνθρωπε Κύριε.

Μετά δέ τοῦ ὑμνωδοῦ εἵπωμεν: «Γλῶσσαι ποτέ συνεχύθησαν, διά τήν τόλμαν τῆς πυργοποιίας, γλῶσσαι δέ νῦν ἐσοφίσθησαν, διά τήν δόξαν τῆς θεογνωσίας. Ἐκεῖ κατεδίκασε θεός τούς ἀσεβεῖς τῷ πταίσματι, ἐνταῦθα ἐφώτισε Χριστός τούς ἀλιεῖς τῷ Πνεύματι. Τότε κατειργάσθη ἡ ἀφωνία, πρὸς τιμωρίαν, ἄρτι καινουργεῖται ἡ συμφωνία, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν».

Τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας καί ἱκεσίαις τῶν Ἀποστόλων σου, Χριστέ ὁ θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν, ἔτη πολλά.

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησεν μικρά δεξίωσις εἰς τό γραφεῖον τῆς Missia.

Ἀκολούθως παρετέθη τράπεζα, παρουσία τοῦ Πρέσβεως τῆς Ρωσίας εἰς Ραμάλλαν καί ἄλλων ἐπισήμων. Διαρκούσης τῆς τραπέζης ταύτης, ἡ Α.Θ.Μ. προσεφώνησε διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως ἀγγλιστί, ἴδε:

Dear Father Alexander,

Respected Members of the Russian Diplomatic Service,

Your Eminences,

Your Graces,

Dear Fathers,

Beloved Monastics,

Sisters and Brothers,

As we join you today for this blessed feast, we recall the words that we sing at this time:

When the Most High came down

and confounded tongues of men at Babel,

he divided the nations.

When He dispensed the tongues of fire,

He called all to unity,

and with one voice we glorify the Most Holy Spirit.

(Kontakion of the Feast of Pentecost)

We have just demonstrated in a tangible way the oneness of our Orthodox Church in the name of our Lord Jesus Christ in the celebration of the Divine Liturgy. This oneness that finds its expression in the sharing of the common Chalice is the gift of the Holy Spirit, who is the Comforter, and who governs the whole life of the Church. In this way we live in our own day the same unbroken unity that was given to the Church at Pentecost.

We see in our world the phenomenon of economic, technological, and entrepreneurial globalization. So much activity on which our life depends, is exercised at an international level. But we Christians cannot forget that we live our own universal life. We too occupy the *oikumene*. We are truly global. This is because the Church lives the life of the Holy Spirit, and this life is the universal gift to humankind. It is available to all, open to all, a free gift to all.

We know this because as Christians generally and as Orthodox in particular, we have a mission to the whole world – a global mission, if you like – to be a living martyria to the truth of God and the light of the Holy Spirit which we have received from the Apostles. This truth is the well spring of eternal life and salvation for all humankind, and this truth is of ultimate importance for all peoples.

This is why our unity – the gift of the Holy Spirit at Pentecost – is crucial, for our unity is itself both a fruit and a witness to the truth of God. In all things we must endeavour to overcome our human weaknesses and temptations that threaten our unity, and allow the Holy Spirit to enlighten our minds and dwell in our hearts. Before we can show this to anyone else, we must live this in the life of the Church, and we are called to do everything in our power to overcome any anomalies of Church life that our human weakness and sinfulness can so easily cause.

It is incumbent upon us all, the Orthodox faithful, as well as the leaders of our Orthodox Churches, to place ourselves under the obedience of the unity of the Holy Spirit. In a world that is torn apart by human divisions, fear,

prejudice, and selfishness, the Church must live a different life if we are to be able to carry out our mission.

This is important for Churches in traditional Orthodox countries as it is for Orthodox Churches in multi-cultural, multi-religious, and multi-ethnic societies. We all have the unique and challenging responsibility to follow faithfully in the footsteps of the Apostles by the living truth that has been given to us by God and expressed in our own unity. MAY God continue to bestow His grace upon us that we may be faithful to this vocation, so that we may make every effort to maintain the unity of the Spirit in the bond of peace (Eph. 4:3).

We take this opportunity to wish His Excellency Vladimir Putin, the President of the Russian Federation, health, happiness, and strength in his leadership. We acknowledge with deep gratitude his commitment in the support of the Christian presence in the Holy Land.

We would also like to express our fraternal love in Christ for our brother His Holiness Patriarch Kyrill of Moscow and All Russia, and wish Him many years in His primatial ministry. The country of Russia and its peoples have had a long and close relationship with the Holy Land for centuries, and we cherish the bond of unity that we enjoy.

Thank you.

Ἡ ἑορτή τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἑωρτάσθη καί εἰς τόν Ναόν τῆς Ἁγίας Τριάδος τῆς κώμης Τουμπάς τῆς βορείου Σαμαρείας, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Γεράσων κ. Θεοφάνους ἐν συμμετοχῇ πολλῶν πιστῶν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας